

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Bartók Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amelybe az alperes pernyertessége érdekében Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség I.r. és Megyei Jogú Város Önkormányzata II.r. beavatkozott - a Zala Megyei Bíróság 9.K.20.897/2009/39. számú jogerős ítélet ellen a felperes által 41. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

i t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 9.K.20.897/2009/39. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesi beavatkozónak 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét, amely a Nemzeti Közlekedési Hatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága 1267/13/2008. számú határozatát helybenhagyó, 2009. március 3-án meghozott 598/1/2009. számú alperesi határozat törvényességét vitatta.

Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett szakértői véleményre alapítottnan megállapította, hogy a felperesi társasház mellett megépülő, út között tervezett összekötő út, valamint az ahhoz tartozó körforgalom megépítését engedélyező határozat nem jogszabálysértő, mert az UT2-1.302. számú útügyi műszaki előírás

alapján készült engedélyezési terv zajvédelmi munkarésze alkalmas a városi közlekedés által okozott zajterhelés modellezésére, a felperesi ingatlan várható zajterhelése a tervezett összekötő út megvalósulását követően várhatóan az előírt határérték alatt marad, a tervezett új útszakasz járműforgalma várhatóan nem okozza a légszennyezettségi határérték túllépését a utcai körforgalom hatásával együtt sem. A közlekedésből származó zajterhelés mind a jelenlegi állapotban, mind a tervezett összekötő út megépítését követően várhatóan alatta marad a zajterhelési határértéknek, ezért a terv a zajvédelmi előírásoknak is megfelel.

Az elsőfokú bíróság az döntéshozatal során nem vette figyelembe a szakértő által tájékoztatásul elvégzett, és a szám alatti lakóépületek zaj- és levegőterhelésével kapcsolatos vizsgálatokból levont következtetéseket, tekintettel arra, hogy a perben keresetet csak a felperes nyújtott be, így ezek a megállapítások a felperes által kifogásolható érdeksérelem körén kívül estek.

Megállapította, hogy a szakvélemény egybehangzó a közigazgatási eljárásban elvégzett számításokkal, levont következtetésekkel, a szakértő által elvégzett mérések adatai a terv jogszabályoknak való megfelelését támasztották alá, mind a zaj-, mind pedig a levegővédelmi követelmények tekintetében.

Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a szakértői megállapításnak, hogy a levegővédelmi fejezet hiányos - mivel az nem foglalkozott a tervezett beruházás előtt már meglévő légszennyezettséggel, illetőleg csak a hozzáértők számára érthető számításokat tartalmazott -, tekintettel arra, hogy az elvégzett mérések a légszennyezettségi határérték várható túllépését nem igazolták. Nem vitatta azt sem, hogy a kibocsátott és kibocsátandó légszennyező anyagok keveredését, hígulását a szélesebbesség, a légkör stabilitása és a meteorológiai tényezők is jelentősen befolyásolják, azonban rámutatott arra, hogy nem igazolt a forgalom várható növekedése, amely a légszennyezettségi mutatók romlásához vezetne. A felperes által indítványozott további bizonyítást szükségtelennek ítélte meg, tekintettel arra, hogy a szakértő teljes körűen válaszolt a felmerült kérdésekre és válaszait, megállapításait kellően alátámasztották az elvégzett mérések eredményei, így a szakvéleményt alkalmasnak találta arra, hogy az a döntéshozatal alapjául szolgáljon.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet, valamint az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 3.§ (1) bekezdését, valamint a légszennyezettségi határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 14/2001.(V.9.) KÖM-EüM-FVM együttes rendelet (a továbbiakban: Lr.) szabályait, valamint a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM

együttes rendelet (a továbbiakban: Zr.) 3. számú mellékletének előírásai, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság keresetét annak ellenére utasította el, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye az általa hivatkozott jogszabálysértéseket alátámasztotta, amikor megállapította, hogy a várható zajterhelés két mérési ponton is meghaladja a Zr. 3. számú mellékletében megállapított határértékeket. Nem értett egyet azzal, hogy a szakértői vélemény e megállapításait azért lehet figyelmen kívül hagyni, mert a jogszabálysértés nem a felperesi, hanem a szomszédos társasházat érinti, a várható zajterhelés túllépése a felperes érdekkörén kívül merül fel. Álláspontja szerint a keresetében arra hivatkozott, hogy jogszabálysértő a közigazgatási határozat és e tény a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye kétséget kizáróan alátámasztotta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Állította, hogy az eljárása során az eljárási és anyagi jogszabályokat nem sértette, az engedélyezési terv megfelelt a környezetvédelmi követelményeknek, melyet a kirendelt igazságügyi szakértő is megerősített. Rámutatott arra, hogy a felperes által hivatkozott zajterhelési határérték túllépés a felperesi érdekkörön kívül esik, e körben felperesnek jogséremlme nem áll fenn, ezért e részében a határozat jogszerűségét nem vitathatja.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályok helyes értelmezése folytán megalapozottan állapította meg a közigazgatási határozatok törvényességét. Utalt rá, hogy a szakvéleménynek a felperesre vonatkozó érdemi megállapításai alátámasztották azt, hogy a terv a vonatkozó jogszabályi előírások szem előtt tartásával került engedélyezésre, tekintve, hogy a létesítendő út a felperesi ingatlan zajterhelését alapvetően nem befolyásolja, a várható zajterhelés a tervezett összekötő út megvalósítását követően is határérték alatt marad.

A Legfelsőbb Bíróság KK 34. számú állásfoglalására hivatkozással egyet értett azzal, hogy az elsőfokú bíróság a szám alatti lakóépületek vonatkozásában tájékoztató jelleggel elvégzett zaj- és levegőterheléssel kapcsolatos mérések adatait, és az abból levont következtetéseket a perben figyelmen kívül hagyta, tekintettel arra, hogy a felperesnek más társasház vonatkozásában képviseleti joga nem állt fenn, nevében nem járhatott el, érdekeiket nem képviselhetette.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján a releváns tényeket és a felperes keresetösségi jogának korlátait helytállóan állapította meg, a Pp. 206.§ (1) bekezdésének a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályait betartva, valamint az Étv. 3.§ (1) bekezdésének rendelkezését és a Lr., valamint Zr. 3. számú mellékletében megadott határértékeket nem sértve hozta meg jogerős ítéletét.

A felperes saját nevében és saját érdekeinek érvényre juttatása érdekében indított pert a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt, más társasház – így a számú társasház – nevében nem járt(hatott) el. Ebből eredően a felperes csak saját jogi érintettsége körében vitathatta az építési engedélyt megadó határozat törvényességét, és a levegő- és zajvédelmi kifogásait is csak saját érdekkörére korlátozottan érvényesíthette. A felperesi kereset csak a felperesi érdekeket érintő alapos kifogás esetén vezethetett volna a felperes pernyertességéhez, mely okból alaptalan az a felperesi érvelés, hogy a határozat bármely – felperesi érintettségén kívül eső – okból való törvénytelenége a határozat hatályon kívül helyezését eredményezi. Ez a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során érvényesülő kereseti kérelemhez való kötöttség és az igényérvényesítés korlátozottsága elvébe ütközne.

Az elsőfokú bíróság eljárása során helyesen állapította meg, hogy a közötti útkapcsolat megépítésével kapcsolatos zaj- és levegővédelmi kifogások vizsgálata szakértői kérdés. A felperes indítványára a perben kirendelésre került igazságügyi szakértő szakvéleményét előterjesztette, és azon túl, hogy az engedélyezési terv levegővédelmi fejezetének nem releváns, de felperes által alappal kifogásolt hiányait elismerte, azt állapította meg, hogy a tervezett új útszakasz járműforgalma – a utcai körforgalom hatásával együtt – sem eredményezi a légszennyezettségi határértékek túllépését, a felperesi lakóház közúti közlekedéstől származó zajterhelése – mind jelen állapotában, mind a tervezett összekötőút megépülését követően – várhatóan alatta marad a zajterhelési határértékeknek, ezért a zajvédelmi előírásoknak megfelel. E szakértői vélemény a közigazgatási eljárásban feltárt

tényeket és levont következtetések, helyességét igazolta, egyúttal cáfolta a felperes kereseti kifogásait. A beszerzett szakértői vélemény egyértelmű és világos, számításokkal alátámasztott megállapításokat és végkövetkeztetéseket tartalmazott, így az nem volt homályos, hiányos, ellentmondásos, ezért a rendelkezésre álló tények a szakvélemény kiegészítését, illetve más szakértői véleményének bekérését nem tették indokolttá. A szakértői vélemény alkalmas volt ítéleti megállapítások levonására, melyeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte.

Tekintettel arra, hogy a perben a Pp. 324.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felperes volt az állításainak bizonyítására köteles fél, és a lefolytatott bizonyítási eljárás a felperesi állításokat nem támasztották alá, az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján okszerűen értékelte a bizonyítás sikertelenségét a felperes terhére, és vonta le azt a következtetést, hogy a felperes levegő- és zajvédelmi kifogásai nem alaposak.

A szakértői véleményen alapuló ítélet - a vizsgálható felperesi érdekkörben - a vitatott szakkérdésben (levegő és zajvédelem) alá nem támasztott felperesi keresetet elutasító rendelkezése nem sérti sem az Étv. 3.§ (1) bekezdésében foglalt környezetvédelmi követelmények érvényre juttatását célzó rendelkezéseket, sem a Lr. levegővédelmi, sem a Zr. zajvédelmi határértékekre vonatkozó előírásait, és nem ütközik a Pp. 339.§ (1) bekezdésébe sem, mert ezen kifogási helyt állóságát a felperes nem tudta bizonyítani, ezzel azt sem, hogy ezek a jogsértések - felperesi érdekkörben - ténylegesen fennálltak.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, így a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a sikertelen felülvizsgálattal élő pervesztes felperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés és a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a II.r. alperesi beavatkozó jogtanácsosi képvisellel felmerült perköltségének megtérítésére. A jogi képviselő költségét a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg. Az alperes képviselője a felülvizsgálati eljárásban szervezeti képviselőként látta el feladatát, így részére a perköltség megállapítását a Pp. 75.§ (3) bekezdése zárta ki, míg az I. r. alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban pervesztes

felperest kötelezte a per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt, az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdés szerinti mértékű felülvizsgálati illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. május 25.

***Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró***

Dr. Tóth